קהוקורה ורשתות הדייג

אגדת מאורי (ניו זיילנד)

יום אחד יצא קהוקורה רחוק מביתו לאזור רנגיהביה, ושם טייל בחוף הים. פתאום ראה על החוף קרביים של דגים. ברור היה לו כי הדגים נוקו בלילה או מוקדם בבוקר, כי אחרת הגאות הייתה שוטפת את הזיהום מהחוף. לקהוקורה נראה הדבר מוזר, כי בקרבת המקום לא גרו כלל אנשים. אחרי שבדק את החוף הגיע למסקנה שהעבודה נעשתה על ידי טורהו, שבט רוחות מסתורי, שנמנע ממגע כלשהו עם בני-אדם.
קהוקורה התרגש מאוד כי חשב שאולי יצליח לראות דברים חדשים אצל רוחות טורהו. לכן הוא המתין עד הערב וחזר לאותו החוף.
הוא הגיע בדיוק בזמן. טורהו משכו החוצה רשת מלאת דגים. קהוקורה נעמד משתומם. הוא עוד לא ראה דבר דומה, כי האנשים ידעו לדוג רק בחוט, וו ופיתיון.
טורהו התאמצו מאוד בהוצאת הרשת. היא נמשכה על ידי שתי סירות קנו והייתה מלאת דגים. קצוות הרשת נזרקו לחוף וטורהו התחילו להוציא את הרשת לחול. הדגים קפצו ברשת הנה והנה כמו זיקוקים באור הירח. חלק מטורהו משכו את הרשת, היתר דאגו שלא תיתפש באבני החוף.
קהוקורה התערב ביניהם ומאחר שהיה נמוך קומה וכהה עור טורהו לא הרגישו בו.
משיכת הרשת נמשכה זמן רב ובמזרח השמיים התחילו להבהר. טורהו ניסו מהר לנקות את הדגים ולהשחיל אותם על חוטים.

הם האיצו אלה באלה בקריאה "מהר, מהר. חייבים לגמור עד זריחת השמש."
קהוקורה עזר להם בהשחלת הדגים אבל על קצה החוט עשה קשר מחליק. משקל הדגים גרם לקשר להיפתח והדגים גלשו לחול. אחד מהטורהו ראה זאת וקשר את הקשר חזק יותר. אבל כשרק הסתובב, קהוקורה פתח את הקשר החדש ועשה קשר מחליק במקומו.
מספר פעמים הדגים גלשו מהחוט ועבודה נמשכה זמן רב. וכאשר הדגים הועמסו כבר על סירות קנו השמש הופיע באופק והאירה את החוף.
הטורהו זעקו ביאוש. באור השמש הרגישו בפניו המקועקע של קהוקורה והם נבהלו מאוד. הם נעלמו בבהלה והשאירו אחריהם את הסירות ואת הרשת.

הרשת הייתה מונחת בערמה גדולה על החול. קהוקורה ניגש אליה ובדק אותה בקפידה. לא היה כבר זכר לטורהו או לדגים ורק הוא עמד לבדו על החוף, באור השמש העולה.
קהוקורה למד וזכר היטב את אופן קשירת הרשת וחזר לאנשיו עם הידע החדש. מאז מעשה הרשת התפשט לכל חלקי זיילנד החדשה והיה למתנה, שלא ברצון, של טורהו לאנושות.